

ת"פ 412/10/16 - מדינת ישראל נגד אוריאל ברוך, עידן ברוך, שלמה אברהם אליה פלומנבויס, אברהם קדם - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 412-10-16 מדינת ישראל נ' ברוך(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל זוהר

המאשימה

נגד

1. אוריאל ברוך ע"י עו"ד דותן דניאלי
2. עידן ברוך ע"י עו"ד מיכאל עירוני
3. שלמה אברהם אליה פלומנבויס ע"י עו"ד מיכאל עירוני
4. אברהם קדם - עניינו הסתיים ע"י עו"ד ארז בר צבי

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2 הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשר לפשע וסיוע להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. ואלו עובדות כתב האישום המתוקן:

ביום 11.9.16 בשעות הערב ניסה נאשם מס' 1 לתווך בעסקת סמים בין נאשם מס' 4 ובין אדם אחר, זוהייר אבו רקייק (להלן: **זוהייר**), במסגרתה ביקש נאשם מס' 4 לרכוש מזוהייר כשבעה ק"ג מריחואנה במחיר של 47,000 ש"ח לק"ג, בתיווכו של נאשם מס' 1. במסגרת הקשר, שלח נאשם מס' 1 את נאשם מס' 3 לקחת את הסמים מזוהייר, על מנת להעבירם לנאשם מס' 4. לצד זאת, שלח נאשם מס' 1 את נאשם מס' 2 לתל אביב, על מנת לקבל מנאשם מס' 4 את התשלום בעבור הסמים. נאשם מס' 3 קיבל מזוהייר 6.3 ק"ג מריחואנה, אך נעצר על ידי שוטרים בטרם העבירם לנאשם מס' 4, ועל כן העסקה לא הושלמה.

הודאת נאשם מס' 2 באה בעקבות הסדר טיעון שנערך בין הצדדים לאחר הליך גישור. במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום ונאשמים מס' 1-3 הודו ללא הסכמה בענין העונש. עם נאשם מס' 4 נכרת הסדר טיעון במסגרתו עתרו שני הצדדים לעונש מוסכם של 21 חודשי מאסר בפועל ועניינו של זוהייר מתברר לפני במסגרת כתב אישום נפרד, וגם שם הגיעו הצדדים להסדר טיעון דומה, ללא הסכמה בענין העונש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם מס' 2 הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנתיים

עמוד 1

ועד ארבע שנים ולהשית עליו עונש הנמצא במרכזו של המתחם. בטיעונו הפנה לחומרתן של עבירות סמים ולנזק הנגרם כתוצאה מביצוען. כמו כן הפנה לכך, שעל הנאשם נגזר רק לאחרונה עונש של שנת מאסר בגין עבירות סמים חמורות.

ב"כ נאשם מס' 2 הפנה לכך, שחלקו בארוע היה מינורי, והתמצה בכך שנאמר לו לצאת לתל אביב ולקבל סכום כסף, וכי על פי עובדות האישום אף לא עולה כי נאשם מס' 2 יצא מפתח ביתו. כן הפנה לכך, שהנאשם הורשע בסיוע להחזקת הסמים ולא בביצוע עיקרי.

שני הצדדים הגישו פסיקה שונה לתמיכה בעמדותיהם.

מתחם העונש ההולם

נאשם מס' 2 קשר עם אחרים קשר במסגרתו ניסה נאשם מס' 1 לתווך בעסקה של מכירת כמות נכבדה של סמים - כשבעה ק"ג מריחואנה ששווים מאות אלפי שקלים - וסייע להחזיק את הסמים. נאשם מס' 2 אמנם לא היה אמור להחזיק את הסמים בפועל, ומעובדות האישום לא עולה כי קיבל את הכסף בסופו של יום, אך ברור כי חלקו במסגרת הקשר היה מהותי, גם אם לא מרכזי.

מכאן עולה, כי נאשם מס' 2 הוא חלק ממעגל הפצת הסמים.

פסיקה עקבית של כל הערכאות התייחסה לחומרתן של עבירות הסמים, נזקיהן והצורך להשית בגין עונשים מרתיעים, על מנת לצמצם את נגע הסמים. ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ר' גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

בקביעת מתחם העונש, אביא בחשבון את היקפה הגדול של העסקה מושא הקשר הפלילי לו היה הנאשם שותף ואת כמות הסם הנכבדה אותה סייע הנאשם להחזיק. מנגד אביא בחשבון את העובדה שחלקו של נאשם מס' 2 בעסקה אינו מרכזי ולא ברור מה ביצע בפועל

לפיכך מתחם העונש ההולם את חלקו של נאשם מס' 2 הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד שנתיים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1984. לחובתו הרשעה קודמת במספר עבירות סמים, בגינה נדון לשנת מאסר בפועל. מעובדות גזר הדין עולה, כי הנאשם מכר פעמיים יחד עם אחר מתאמפתמין לסוכן משטרה בעבור סכומים מצטברים של עשרות אלפי שקלים. עוד עולה, כי העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה במהלך התקופה בה התנהל משפטו.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו. בנסיבותיו של תיק זה נתתי להודאה משקל רב, שכן מדובר בתיק מורכב, והודאת הנאשם הביאה לחסכון ניכר בזמנם של כל המעורבים.

מעבר לכך, כפי שצוין בעניינו של נאשם מס' 4, לפני המאשימה עמד קושי ראייתי, ולמרות הקושי הודה הנאשם במיוחס לו - והדבר מלמד על קבלת אחריות למעשים.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שלחובתו הרשעה קודמת בעבירות סמים חמורות. עוד זקפתי לחובתו את העובדה שעבר את העבירה בעצם הימים בהם התנהלו נגדו ההליכים בתיק בו הורשע - דבר המעיד על העדר מורא חוק ועל הצורך בהרתעה אישית.

לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנה מאסר בפועל. מתקופה זו שמונה חודשים ירצו במצטבר לעונש מאסר של שנים עשר חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 24155-10-14 וארבעה בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם בגין שני התיקים עשרים חודשי מאסר. ימי מעצרו של הנאשם ינוכו מתקופת המאסר.
- ב. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של קשר לפשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר. לאור כך שבהליך הקודם נגזר על הנאשם מאסר מותנה של שנה בגין עבירות סמים, אמנע מלהשית עליו מאסר מותנה נוסף בגין עבירות סמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, במעמד הצדדים.